

AwN 2-20 Een vader haar twee zeuns

1 Een va - der haar twee zeuns;
de één gung wïed van hoes,
gung in de vrömd - heid wo - nen,
hij blif niet lan - ger thoes.
En al het geld wat of hij haar,
ver - dee hij in de gro - te stad.
Doe weur der hon - ger leden;
en hij kwam bij de zwïe - nen oet
en haar gïen stuk - kie stoet.

- 1 Een vader haar twee zeuns;
de één gung wïed van hoes,
gung in de vrömdheid wonen,
hij blif niet langer thoes.
En al het geld wat of hij haar,
verdee hij in de grote stad.
Doe weur der honger leden;
en hij kwam bij de zwïenen oet
en haar gïen stukkie stoet.
- 2 Een zeun ging nao zien vader:
een broodarm schooiersjong.
Vol spïet, zo kwam hij naoder,
de vader stun al klaor.
Hij kwam hum schielings in de muut,
as zeun hom doe weer binnenluut.
Al was hij alles kwïet,
de vader slachtte 't messelkaalf,
en meuk hum gïen verwïet.
- 3 Een vader haar twee zeuns;
de één bleef boeten staon,
maor hij wol niet hen binnen,
niet an het feestmaol gaon.
Hij vun zien jongste breur te slecht,
doe wees zien vader hum terecht:
ie bint ja aait bij mij,
maor dizze zeun die dood was, leeft!
kom binnen, vuul je vrij.